

adj. MBh. 9, 343. °मानस adj. R. GORR. 2, 22, 6. °वृत्त Suçr. 2, 302, 12. Kām. Nitis. 3, 48. असुस्थशरीर adj. Çāk. Ch. 43, 10. fg. सुस्थतर R. 6, 36, 98. सुस्थ इदं Jāgñ. 1, 80 giebt STENZLER durch wenn der Mond glücklich steht wieder; es ist aber wohl der gesunde d. i. volle Mond gemeint. Sehr häufig bietet die v. l. स्वस्थ.

सुस्थता (von सुस्थ) f. ein Gefühl des Wohlbehagens, Gesundheit ÇABDAE. im ÇKDr. सुस्थतामिता R. 6, 26, 23.

सुस्थय् (wie eben), °पति Jmd zum Wohlbehagen bringen, — gesund machen BHATT. 3, 33.

सुस्थल m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 2, 590. vielleicht ist auch im gaṇa भर्गादि zu P. 4, 1, 178 सुस्थल st. सुस्थाल zu lesen.

सुस्थान n. ein guter —, schöner Ort KATHās. 121, 181. zugleich als musikalischer terminus Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, Çl. 37.

सुस्थाल s. सुस्थल.

सुस्थित 1) adj. a) eine feste Stellung einnehmend: ब्रह्मन् R. GORR. 2, 66, 20. — b) auf dem richtigen Wege befindlich, unschuldig: यन्मां ति-पसि दोषेण वेदात्मानं च सुस्थितम् HARIV. 3080. — c) dem es wohlgeht, sich behaglich fühlend, guter Dinge R. 2, 25, 39. MĀLATĪ. 86, 11. KATHās. 27, 19. 58, 52. 124, 51. Spr. (II) 3701. 3968. 7612. पुत्रं शय्यायां सुस्थितं विधाय PĀNĀT. 238, 16. चेतस् R. 1, 13, 36 (सुष्ठित SCHL.). अक्षरात्मन् 2, 73, 23. Spr. (II) 4756. अ० 2821, v. l. — 2) m. N. pr. eines Daçapūrvin WILSON, Sel. Works 1, 336. fg. — 3) n. (sc. वास्तु) ein Haus, das nach allen vier Seiten eine Gallerie (वीथिका) hat, VARĀH. BRH. S. 53, 21. — Vgl. सौस्थित्य.

सुस्थितव n. nom. abstr. zu सुस्थित 1) c); = निर्वृति TRIK. 3, 3, 161.

सुस्थितमन्य adj. sich behaglich fühlend Spr. (II) 6877, v. l.

सुस्थिति f. 1) ein schöner Standort RAGH. 8, 36. — 2) ein Gefühl des Wohlbehagens MED. I. 120.

सुस्थिर 1) adj. (f. स्त्री) fest stehend, von langem Bestand, sehr dauerhaft: देह Spr. (II) 20. ज्ञान Buāg. P. 11, 9, 31. — 2) f. स्त्री eine best. Arterie (oder Ader) PĀNĀT. 2, 8, 10. 14.

सुस्थिरमन्य adj. auf festen Füßen zu stehen meinent Spr. (II) 6877.

सुस्थिरवर्मन् m. N. pr. eines Sohnes des Sthiravarman HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 52.

सुस्थेय adj. n. impers. leicht zu stehen oder n. ein leichtes Stehen: सुस्थेयं नृधारासु निशितासु — धारणासु तु योगस्य दुःस्थेयमकृतात्मभिः MBh. 12, 11090.

सुस्ना m. Lathyrus sativus RĪĀN. im ÇKDr.

सुस्नात adj. der durch ein Bad ganz rein geworden ist Spr. (II) 7144. Buāg. P. 4, 27, 2. insbes. nach Vollziehung eines Opfers ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. सौस्नातिक.

सुस्निग्ध adj. schön glatt, — weich PĀNĀT. 1, 7, 31. 3, 5, 7. कृत्ति, क्द VARĀH. BRH. S. 31, 2.

सुसुष adj. (f. स्त्री) eine gute Schwiegertochter habend RV. 10, 86, 13.

सुस्पर्श adj. angenehm bei der Berührung, sehr weich, — zart Buāg. P. 3, 33, 16. 11, 7, 60.

सुस्पष्टम् adv. ganz offenbar RĪĀN-TAR. 7, 954.

सुस्मित adj. (f. स्त्री) anmuthig lachend H. 507.

सुस्व adj. schöne Gewinde tragend AV. 20, 128, 15. ÇAT. BR. 13, 3, 3, 16.

सुस्वम् adj. leicht abfallend AV. 7, 76, 1.

सुस्वोतम् adj. UśóVAL. zu UśĀDIS. 4, 222. m. oder f. N. pr. eines Flusses HARIV. 12827. सुस्वोपा die neuere Ausg.

सुस्वध m. pl. Bez. bestimmter Manen HARIV. 993; vgl. Verz. d. Oxf. H. 40, a, 2.

सुस्वधा f. Wohlergehen: सुस्वधास्त्विति तान् (d. i. zu den Manen) वदेत् MĀRK. P. 31, 37.

सुस्वनम् adv. laut: रुद्र R. GORR. 2, 37, 31. प्र-रुस् 7, 37, 5, 33.

सुस्वप्न m. ein schöner Traum RĪĀN-TAR. 4, 497. °दर्शनैः 3, 473.

1. सुस्वर m. ein richtiger Ton, — Accēt ÇIKSUĀ in Ind. St. 4, 268. 270.

2. सुस्वर 1) adj. (f. स्त्री) a) eine schöne Stimme habend MBu. 1, 7056. R. 3, 23, 16. wohlklingend: वीणा KATHās. 106, 25. पत्निषां वाचः VARĀH. BRH. S. 22, 6. अक्षर Buāg. P. 5, 2, 6. °म् adv.: गायति Spr. (II) 3367. — b) laut: वाच् HARIV. 3116. °म् adv.: प्राक्स्त् MBh. 2, 1814. प्रहरोद 3, 2947. 3, 6049. 7, 2071. R. 1, 46, 19 (47, 19 GORR.). 2, 29, 26. 30, 25. MĀRK. P. 32, 3. Buāg. P. 4, 28, 47. 6, 14, 52. 9, 10, 25. 10, 39, 31. 44, 44. — 2) m. a) Muschel RĪĀN. 13, 125. — b) N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 3, 3599. — Vgl. सौस्वर्य.

सुस्वर्ह adj. RV. 5, 44, 5 nach SĀJ. = शोभनगमन oder शोभनस्तुतिक. — Vgl. स्वरु.

सुस्वाद adj. (f. स्त्री) wohlschmeckend: सागर Spr. (II) 5241. नद्यः RĪĀN-TAR. 4, 233.

सुस्वाप m. tiefer Schlaf H. c. 88.

सुस्विन्न adj. gut gedämpft: शालि KĀRAKA 1, 15. Suçr. 1, 230, 3. चरु Schol. zu KĀT. ÇA. 338, 6.

सुस्मल m. N. pr. eines Mannes RĪĀN-TAR. 7, 1185. 1361. 1511 u. s. w. — Vgl. सौस्मल.

सुक्, सुक्वति DuĀTUP. 26, 21 (क्वर्थे, शक्ता, तृपि).

सुक्कणमुख N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 36.

सुकृत adj. gründlich zerschlagen, — erschlagen SHADV. BR. 3, 1. शस्त्रै-रुक्ता नहि रुक्ता रिपवो भवन्ति प्रज्ञाकृतास्तु रिपवः मुक्ता भवन्ति Spr. (II) 6437.

सुकृन् adj. leicht zu schlagen, — erschlagen: वृत्रा RV. 4, 22, 9. 7, 25. 5. दस्यु 10, 103, 7. SV. NĀIG. 4, 11.

सुकृन्तु adj. schöne Kinnladen habend; m. N. pr. eines Asura MBu. 2, 365.

सुकृन्तु adv. leichten Schlages: त्वं वृत्राणि रन्धया मुकृन्तु RV. 7, 30, 2. त्वं नि दस्युं चुम्बिर् धुनि चास्वापयो दभोर्तये मुकृन्तु 19, 4.

सुकृप s. मक्ता°.

सुक्क m. N. pr. eines Asura MBh. 1, 2660. अक्षर ed. Bomb.

सुकृल् und °लि adj. P. 5, 4, 121.

सुकृव 1) adj. (f. स्त्री) a) der sich leicht rufen lässt, gern hört: तमिद् इन्द्रं सुकृवं ऊवेम RV. 4, 16, 16. 7, 93, 1. पितेव् चारुः सुकृवः 3, 49, 3. 5, 46, 7. क्वे क्वे सु° 6, 47, 11. 7, 40, 3. AV. 7, 10, 1. 20, 4. VS. 19, 61. — b) schön anrufend: सुकृवैर्भर्तृकभिः प्रणोतु RV. 10, 64, 4. स्तोम AV. 17, 1, 11. प्राण Ait. Br. 2, 21. — 2) n. gelungene —, günstige Anrufung: शं नो देवानां सुकृवानि सन्तु RV. 7, 33, 3. AV. 19, 7, 2. 8, 3. 7, 48, 1 (RV. v. l.). 11, 1, 26.